



Amerikaanse klank

Miktek komt met een – hou je vast – multipattern solid state grootmembraancondensatormicrofoon. Kan deze C7 het vuur aan de schenen leggen van soortgenoten als de AKG C414 of Neumann U87?



door Wessel Oltheten > wessel@interface.nl

De C7 maakt een goede eerste indruk in zijn aluminium draagkoffer. Die biedt plaats aan een houten beschermkist voor de microfoon en de meegeleverde elastische ophanging. De microfoon zelf heeft een kapsel met dubbel membraan, dat je kunt schakelen tussen acht, nier of rondom. Tussenstanden zoals hypernier of brede nier zijn niet voorhanden. Verder zijn er twee schakelaars voor een -10dB pad, en een 12dB per octaaf laag-af-filter bij 100 Hz.

Tot dusver niets dan bekende features, maar er is nóg een schakelaar in de behuizing verstopt. Hiermee kun je het biasvoltage op het kapsel schakelen tussen 48 en 60 volt. Volgens Miktek heeft dit onder andere invloed op hoe strak het membraan wordt aangespannen, en dus hoeveel weerstand het biedt aan beweging. Een lager voltage betekent minder weerstand: de microfoon reageert makkelijker op kleine veranderingen. Een

hogere voltage betekent meer weerstand, waardoor het membraan minder resonanceert. Hierdoor zou de microfoon 'strakker' moeten klinken. Dit is de eerste microfoon die ik tegenkom die deze optie biedt, dus ik ben benieuwd hoe bruikbaar het zal blijken.

Dichtbij

Als ik door de C7 spreek, herken ik meteen de heldere klank die de Miktek CV4 (Interface 155) ook zo duidelijk heeft. Dat heeft voor- en nadelen. Het levert niet het meest natuurlijk klinkende frequentiespectrum op. Het ietwat 'uitgeholde' klankkarakter maakt dat alles dichterbij klinkt dan je zou verwachten als je de afstand van de microfoon tot de bron ziet. De C7 leent zich daarom vooral voor het opnemen van geluiden die vooraan in het klankbeeld moeten staan. Met name in de nier-positie heeft de microfoon echt een droge, gefocuste klank, die behoorlijk vergevend is naar een zanger die veel in afstand varieert

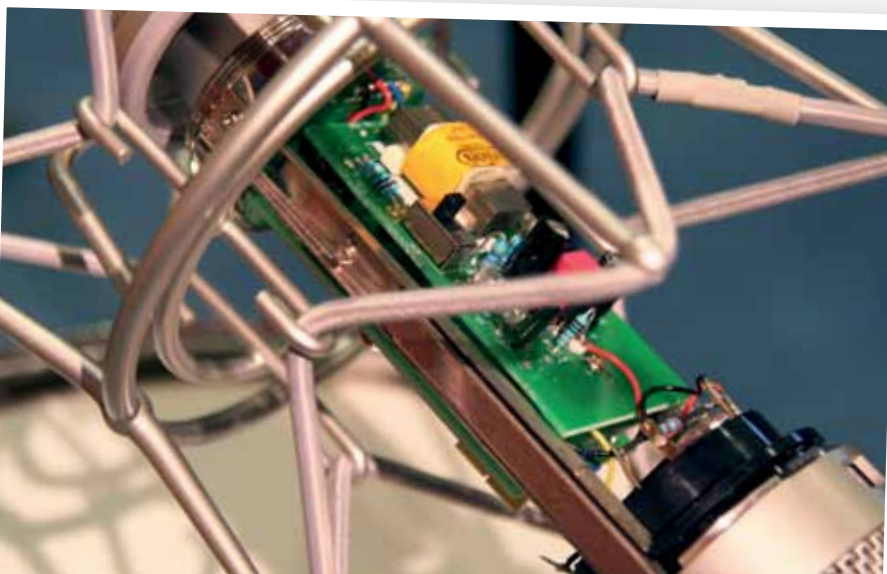
tot de microfoon. Het gaat niet snel presence missen en hol klinken als je verder van de microfoon af komt. En andersom, als je de microfoon dicht nadert, zorgt het nabijheidseffect slechts voor een lichte nadruk in het laag.

Het loopt niet snel dicht, wat de C7 een prettige microfoon maakt voor zangopnamen. Alleen voor zangers die van zichzelf al een nadruk op hun S-klanken hebben is hij minder geschikt, want die pikt hij messcherp op. Qua plaatsing vind ik hem vaak het mooist klinken dichtbij een geluidsbron. Op een afstand heeft hij de neiging wat gewicht te missen, wat hij dichterbij compenseert met het nabijheidseffect. Dicht op een gitaarversterker werkt hij bijvoorbeeld uitstekend, maar als overhead boven een drumstel vind ik hem te weinig punch en diepte geven.

Conclusie

Het effect van het variëren van het kapsel-voltage is subtiel en lastig te omschrijven. Uiteindelijk kom ik tot de conclusie dat ik 48 volt het mooiste vind klinken, omdat er dan iets meer 'lucht' rondom het geluid lijkt te zitten. Maar om nu te zeggen dat het een wereld van verschil is, nee. Ik denk niet dat dit een functie is waar deze microfoon mee staat of valt. En om terug te komen op de inleiding: kan de C7 zich meten met de C414 of U87? Qua bouwkwiteit en technische prestaties wel, maar de klank is beduidend anders. Geheel volgens het cliché klinkt de Miktek Amerikaans, met sprankelend hoog en warm laag, terwijl zo'n Duitse U87 een rechte frequentierespons heeft. Wat is beter? Dat hangt van de toepassing af. De U87 en C414 zijn wat mij betreft veelzijdiger en hebben de voorkeur voor opnamen die natuurlijk en ruimtelijk moeten klinken. Maar in close miking-situaties kan de C7 soms verrassend goed uit de bus komen, en een geluid net de nabijheid geven die het nodig heeft. ■

De schakelaar voor het kapsel-voltage is goed verstopt aan de binnenkant van de microfoon.



HET OORDEEL

- + • bouwkwiteit
- + • variabele richtingskarakteristieken
- • heldere klank niet geschikt voor alle toepassingen